

svar, saaledes som Forudsætningen var for Forsvarskommissionens Nedsættelse og har været for dens Arbejde.

Jeg mener, at det Forslag, som Flertallet i Forsvarskommissionen har stillet, med Rette kan betegnes som et virkeligt Neutralitetsforsvar. Dets Princip er et Forsvar i alle Landsdele til efter vor Evne at imødegaa Neutralitetskrænkelser, hvor de finde Sted, dog med noget større Værnekraft paa Sjælland som den Provins, der formentlig er stærkest udsat for Neutralitetskrænkelser. Dette Princip bygger navnlig paa to Ting: Kystforsvar og et levende Værn. Som et Led af dette Kystforsvar mener jeg, at en Forstærkning af Københavns Søbefæstning er en selvfølgelig Ting. Fra visse Sider, fra radikal Side, vil man have København gjort til en aaben By, og saa skulde Neutraliteten maaske ikke forsvares der. Skulde man uhindret lade en Fjende gaa i Land i København og efter Behag udnytte de rige Hjælpekilder, som denne By sidder inde med? Det vilde vist ikke være at opfylde vor Forpligtelse som neutral Stat. Og gøre vi Modstand, vil Byen ikke blive skaaet hverken for Bombardement eller andet. Dertil kommer, at der efter de radikales Forslag skal henlægges en ikke saa lille Garnison i København, hvad der ogsaa er uforenligt med Begrebet: en aaben By.

Jeg kan altsaa tiltræde og finder det stemmende med Neutralitetsforsvaret, hvad der er foreslaaet til Forstærkning af Kystforsvaret og til Flaadens Udvidelse. De to meget omtalte Forter ved Vedbæk og Mosede, som man har anset for heldige og nødvendige til at sikre Mobilisering af Befolkningen i den københavnske Rayon, kan jeg ogsaa gaa med til. De falde fuldstændig indenfor det Princip, som har ligget til Grund for Forsvarskommissionens Flertals Indstilling. De andre Rayoner paa Sjælland mobilisere hver i sit Garnisonssted inde i Landet. Men den foreslaaede nye Fortrække udenom den gamle Fæstning maa jeg, ligesom Højre, betragte som en Begyndelse til en ny Københavns Landbefæstning. Jeg vil ikke sige, at jeg aldrig kunde gaa med dertil, men der maa foreligge ganske anderledes vægtige og overbevisende Grunde, før jeg vil kunne gaa med dertil. Det er jo muligt, som der er sagt, at saadanne Grunde kunne fremføres senere under Behandlingen eller i Udvalget, og komme de, og jeg finder dem vægtige nok, er jeg selvfølgelig rede til at bøje mig for dem.

Men der er desuden det vanskelige ved

dette Forslag, som det foreligger, at det er mig ikke muligt at faa Tro paa, at dette Forslag er gennemførligt. Jeg tror derfor, at Sagens sande Venner, der som jeg ønske denne Sag løst paa en forsvarlig Maade, maa sætte deres Haab til den forestaaende Udvalgsbehandling for at se, om det der er muligt at finde en Løsning, at finde en Form, som er forsvarlig, og som er gennemførlig.

Det, Flertallet i Kommissionen har lagt Hovedvægten paa, er det levende Værn, det er at skabe en mobil, vel udrustet, vel bevæbnet og vel uddannet Hær. Kommissionsflertallet gaar ogsaa i højere Grad til almindelig Værnepligt, end Tilfældet er med Regeringsforslaget. Jeg mener, at almindelig Værnepligt er et godt demokratisk Princip. Der kan være Mening i at fremskaffe en Hær ad to Veje, enten ved almindelig Værnepligt eller ved Hvervning, men at gaa en Mellemvej og kun gaa til halv almindelig Værnepligt f. Eks., finder jeg er ret meningsløst. Det vil have den Følge, at i Tilfælde af Mobilisering vil der blive indkaldt meget gammelt Mandskab, mange, som ere Familiefædre, maa trække i Trøjen, medens der gaar meget ungt og vaabendygtigt Mandskab hjemme. Det er ogsaa noget, som fuldt ud stemmer med Venstres Program af 1872 om, at hver vaabenfør Mand skal vaabenøves, saavel som med § 90 i Grundloven, at enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar. Det vilde være konsekvent, om de Herrer fra radikal og navnlig fra socialdemokratisk Side stillede Forslag om at faa denne Grundlovsparagraf ændret eller slettet.

Før 1848 var det som bekendt alene Bønderne, som havde Værnepligt. Skulle vi nu, saadan som jo Tilfældet vil blive, hvis de Radikales Forslag bliver til Lov, gaa tilbage til, at det kun skal være Fattigfolk, som faa denne Byrde? Det vilde blive Følgen, hvis det radikale Mindretals Forslag blev vedtaget som Lov. Jeg mener, at er der noget, som kunde nedbryde Folkets Forsvarsvillie, vilde det netop være et saadant Forslag, og det var dog Skade, thi den er ikke for stor i Forvejen. Og hvorfor er Forsvarsvillien ikke stor i vort Folk? Jeg tror, det i nogen Maade hænger sammen med Højres Misbrug af denne Sag. Og en anden Ting, jeg tror, er, at Hærens Befalingsmænd have deres store Skyld deri. Vor Hær er en meget konservativ Indretning, der